

1122

USTAWA

z dnia 23 kwietnia 2003 r.

o zmianie ustawy — Kodeks celny oraz o zmianie ustawy o Służbie Celnej

Art. 1. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387 i Nr 188, poz. 1572) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 64 po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:

„§ 3a. Organ celny może wyrazić zgodę, aby zgłoszenie celne zostało złożone, zanim zgłaszający będzie mógł przedstawić towar nim objęty. W takim wypadku organ celny wyznacza termin przedstawienia towaru, określony stosownie do okoliczności.

§ 3b. Zgłoszenie celne, o którym mowa w § 3a, może zostać przyjęte jedynie po przedstawieniu towaru organowi celnemu w wyznaczonym terminie. Nieprzedstawienie towaru w wyznaczonym terminie powoduje, że zgłoszenie celne uważa się za niezłożone.”;

2) w art. 65:

a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wraz ze zgłoszeniem celnym przedstawiono towar nim objęty, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.”,

b) po § 5 dodaje się § 5a i 5b w brzmieniu:

„§ 5a. Przepisy art. 230 § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 5b. Przepisu § 5 nie stosuje się, jeżeli wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych zostanie przedstawiony zgodnie z przepisami działu V tytułu VII ustawy.”;

3) w art. 81 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli zgłoszenie celne jest dokonywane w sposób określony w art. 62 § 1 pkt 2, organ celny może wyrazić zgodę na to, aby dokumenty, o których mowa w art. 64 § 2, nie były przedstawiane wraz ze zgłoszeniem celnym. W takim wypadku dokumenty, które nie są przedstawiane wraz ze zgłoszeniem celnym, przechowuje się do dyspozycji organów celnych.”;

4) w art. 88 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Towary dopuszczone do obrotu tracą status celny towarów krajowych, gdy należności celne przywozowe za te towary są zwracane lub umarzone:”;

5) w art. 90 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków i formularzy stosowanych przy wydawaniu pozwoleń, dokumenty, które należy dołączyć do wniosku, terminy składania wniosków oraz inne szczegółowe warunki wydawania pozwoleń, a także przesłanki ich cofania. Rozporządzenie powinno uwzględniać, w zakresie wydawania i cofania pozwoleń, różnice między poszczególnymi procedurami wynikające z przepisów prawa celnego, a w zakresie cofania pozwoleń w szczególności skalę naruszenia prawa przez osoby posiadające pozwolenia oraz ochronę dochodów budżetu państwa.”;

6) w art. 97:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Procedura tranzytu pozwala na przemieszczanie z jednego do drugiego miejsca znajdującego się na polskim obszarze celnym:

1) towarów niekrajowych, niepodlegających w tym czasie należnościom celnym przywozowym i środkiem polityki handlowej, lub

2) towarów krajowych w wypadkach określonych w przepisach szczególnych.”,

b) uchyla się § 2,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W wypadku wprowadzenia na polski obszar celny towarów niekrajowych organ celny może z urzędu, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, uwzględniając interes osoby zobowiązanej, objąć towar procedurą tranzytu.”;

7) art. 98 otrzymuje brzmienie:

„Art. 98. § 1. Procedura tranzytu zostaje zakończona, a obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury tranzytu spełnione, gdy towary objęte tą procedurą i odpowiednie dokumenty zostaną przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, zgodnie z przepisami tej procedury.

§ 2. Organ celny uznaje procedurę tranzytu za zamkniętą, jeżeli jest w stanie stwierdzić, na podstawie porównania

danych dostępnych w urzędzie wyjścia (urząd, w którym towary objęto procedurą tranzytu) i danych dostępnych w urzędzie celnym przeznaczenia, że procedura ta została w sposób prawidłowy zakończona.”;

8) w art. 100 w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie naruszyły w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych,”;

9) w art. 101 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Niezależnie od obowiązków głównego zobowiązanego, każda osoba przewożąca towar lub osoba przyjmująca go, jeśli wie o tym, że jest on objęty procedurą tranzytu, jest zobowiązana do przedstawienia tego towaru w urzędzie celnym przeznaczenia, z zachowaniem wymogów, o których mowa w § 2.”;

10) w art. 102 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Procedura składu celnego pozwala na składowanie w składzie celnym:

- 1) towarów niekrajowych, które w czasie tego składowania nie podlegają należnościom celnym przywózowym ani środkiem polityki handlowej,
- 2) towarów krajowych, jeśli ich objęcie tą procedurą powoduje skutki takie same, jak w wypadku ich wywozu, o ile przewidują to przepisy szczególne.

§ 2. Składem celnym jest miejsce określone w pozwoleniu wydanym przez organ celny lub administrowane przez organ celny, podlegające dozorowi celnemu i kontroli celnej, w którym towary mogą być składowane zgodnie z ustalonymi warunkami.”;

11) w art. 104 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prowadzącym skład celny może być wyłącznie osoba posiadająca pozwolenie na prowadzenie składu celnego, chyba że prowadzącym jest organ celny.”;

12) w art. 105:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prowadzenie składu celnego uzależnione jest od uzyskania pozwolenia organu celnego, chyba że prowadzącym jest organ celny.”,

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Rozpoczęcie działalności składu celnego wymaga uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ celny regulaminu funkcjonowania tego składu, sporządzonego przez prowadzącego skład celny. Jeżeli prowadzącym skład jest organ celny, regulamin nie podlega zatwierdzeniu.”;

13) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. Pozwolenie na prowadzenie składu celnego publicznego może określać, że odpowiedzialność, o której mowa w art. 107 pkt 1 lub 2, ponosi jedynie korzystający ze składu.”;

14) w art. 112:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Organ celny może odstąpić od wymogu prowadzenia ewidencji, o której mowa w § 1, w wypadku gdy:

- 1) prowadzącym skład celny jest ten organ lub
- 2) określono, zgodnie z art. 108, że odpowiedzialność ponosi jedynie korzystający ze składu, a zgłoszenie celne do procedury składu celnego jest dokonywane w formie pisemnej, o której mowa w art. 64, lub w formie uproszczonej określonej w art. 80 § 1 pkt 1 lub 2, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 91.”;

15) art. 113 otrzymuje brzmienie:

„Art. 113. Towary objęte procedurą składu celnego, z chwilą ich wprowadzenia do składu celnego, powinny zostać ujęte w ewidencji towarowej, o której mowa w art. 112 § 1, chyba że organ celny odstąpił od wymogu jej prowadzenia.”;

16) w art. 114 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organ celny może zażądać, aby towary określone w § 1 zostały ujęte w ewidencji towarowej, o której mowa w art. 112 § 1.”;

17) art. 115 otrzymuje brzmienie:

„Art. 115. § 1. Składowanie towarów objętych procedurą składu celnego nie jest ograniczone w czasie, z zastrzeżeniem § 2. W wyjątkowych wypadkach organ celny może wyznaczyć termin, przed którego upływem korzystający ze składu celnego powinien nadać towarom inne przeznaczenie celne.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla towarów krajowych, dla których przepisy odrębne łączą objęcie ich procedurą składu celnego ze skutkami takimi, jak w wypadku ich wywozu:

- 1) terminy składowania towarów objętych procedurą składu celnego,

2) przeznaczenia celne, inne niż wywóz, które mogą otrzymać towary w celu zakończenia procedury składu celnego.

Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności regulacje dotyczące stosowania środków określonych w przepisach odrębnych oraz rodzaj towarów podlegających tym środkom, zapewniając zarazem ochronę interesów budżetu państwa.”;

18) w art. 119:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli towary przywożone objęte procedurą składu celnego zostały poddane zwyczajowym czynnościom, o których mowa w art. 116 § 1, to na wniosek zgłaszającego, przy ustalaniu kwoty należności celnych przywozowych, uwzględnia się rodzaj, wartość celną oraz ilość towaru, jak gdyby towary te nie były poddane tym czynnościom.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. W wypadku, o którym mowa w § 3, osoba uprawniona do korzystania z procedury może złożyć wniosek o zastosowanie elementów kalkulacyjnych właściwych w dniu powstania długu celnego, jeżeli możliwe jest ich ustalenie. W tym wypadku nie stosuje się przepisów § 1 i 2.”;

19) w art. 121:

a) w § 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) towarów niekrajowych przeznaczonych do powrotnego wywozu poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych, bez obciążania tych towarów należnościami celnymi przywozowymi lub stosowania wobec nich środków polityki handlowej, lub

2) towarów dopuszczonych do obrotu ze zwrotem lub umorzeniem należności celnych przywozowych należnych do zapłacenia za takie towary, jeżeli zostaną one wywiezione poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych.”,

b) w § 2 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) wykorzystywanie niektórych towarów, z zastrzeżeniem § 3, niewchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, nawet jeżeli towary te są całkowicie lub częściowo zużyte w tym procesie,”,

c) dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Za procesy uszlachetniania, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. d), nie uznaje się wykorzystywania towarów niewchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale

umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 4.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje towarów niewchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, których wykorzystywanie nie będzie uznawane za proces uszlachetniania. Rozporządzenie powinno uwzględniać sposób wykorzystania poszczególnych rodzajów towarów oraz ich szczególny udział w procesach uszlachetniania.”;

20) w art. 124 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli, uwzględniając przepisy dotyczące wykorzystywania towarów określonych w art. 121 § 2 pkt 3 lit. d), można będzie stwierdzić, że towary przywożone wejdą w skład produktów kompensacyjnych lub jeżeli możliwe będzie stwierdzenie, w wypadku, o którym mowa w art. 122, że warunki wymagane wobec towarów ekwiwalentnych będą spełnione.”;

21) w art. 125:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Termin, o którym mowa w § 1, biegnie od dnia, w którym towary niekrajowe zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego. Organ celny może przedłużyć termin na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku osoby posiadającej pozwolenie.”,

b) po § 2a dodaje się § 2b w brzmieniu:

„§ 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób stosowania zestawień miesięcznych i kwartalnych, uwzględniając w szczególności zasady określone w § 2a.”;

22) w art. 126:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. W uzasadnionych wypadkach, w szczególności, jeżeli proces uszlachetniania jest przeprowadzany zazwyczaj w ściśle określonych warunkach technicznych, z wykorzystaniem towarów posiadających jednolite właściwości i umożliwiających wytworzenie produktów kompensacyjnych o jednolitej jakości, organ celny może zatwierdzić ryczałtowy współczynnik produktywności.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem

właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz ryczałtowych współczynników produktywności wraz ze sposobem ich obliczania. Wykaz ten powinien uwzględniać opis towarów przywożonych oraz opis produktów kompensacyjnych, biorąc pod uwagę właściwości oraz jakość określone w § 2, wraz z nomenklaturą towarową tych towarów i produktów.”;

23) w art. 129 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Po uzyskaniu pozwolenia wydanego zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących uszlachetniania biernego, niektóre lub wszystkie produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym mogą zostać czasowo wywiezione poza polski obszar celny w celu poddania ich uzupełniającym procesom uszlachetniania.”;

24) w art. 133:

a) w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Osoba posiadająca pozwolenie może zwrócić się o zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych, o ile udowodni organowi celnemu, że produkty kompensacyjne uzyskane z towarów przywiezionych i dopuszczonych do obrotu w systemie ceł zwrotnych lub towary w stanie niezmienionym zostały:”;

b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ celny może zezwolić, aby produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, które zgodnie z § 1 zostały objęte procedurą celną bądź umieszczone w wolnym obszarze celnym, zostały dopuszczone do obrotu. W takim wypadku, z zastrzeżeniem art. 128 § 2, uznaje się, że kwota zwróconych lub umorzonych należności celnych przywozowych staje się kwotą wynikającą z długu celnego.

§ 5. W celu określenia kwoty należności celnych przywozowych, które mają zostać zwrócone lub umorzone, art. 128 § 1 stosuje się odpowiednio.”;

25) po art. 133 dodaje się art. 133¹ w brzmieniu:

„Art. 133¹. § 1. Zwrot należności celnych przywozowych nie przysługuje, jeżeli wywóz produktów kompensacyjnych połączony był ze stosowaniem preferencyjnych środków przewidzianych dla wywozu towaru poza polski obszar celny.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, preferencyjne

środki związane z wywozem towarów, do których stosuje się zakaz zwrotu należności celnych przywozowych, o którym mowa w § 1. Rozporządzenie powinno uwzględniać środki określone w przepisach odrębnych, w tym stosowane w ramach polityki rolnej państwa.”;

26) art. 136 otrzymuje brzmienie:

„Art. 136. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wydawania pozwoleń, a także przesłanki ich cofania, szczegółowe warunki stosowania procedury uszlachetniania czynnego oraz termin złożenia wniosku o zwrot lub umorzenie należności celnych. Rozporządzenie powinno uwzględniać takie warunki, które zapewnią prawidłowy przebieg procedury uszlachetniania czynnego, umożliwiając organom celnym sprawowanie właściwego dozoru i kontroli celnej w tej procedurze, a w zakresie cofania pozwoleń w szczególności skalę naruszenia prawa przez osoby posiadające pozwolenia oraz ochronę budżetu państwa.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki ekonomiczne do udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,
- 2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,
- 3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.

Określając warunki ekonomiczne, należy uwzględnić okoliczność, iż mają się one przyczyniać do stworzenia korzystnych uwarunkowań dla wywozu lub powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych oraz w sposób istotny chronić interesy producentów krajowych.”;

27) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„Art. 141. Do procedury przetwarzania pod kontrolą celną stosuje się odpowiednio art. 125 § 1, 2 i 2a oraz art. 126.”;

28) w art. 145:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Procedura odprawy czasowej pozwala na wykorzystywanie na polskim obszarze celnym towarów niekrajowych przeznaczonych do powrotnego wywozu bez dokonywania żadnych zmian, z wyjątkiem zwykłego zużycia wynikającego z używania tych towarów, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych i bez stosowania wobec nich środków polityki handlowej.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych mogą być objęte wyłącznie towary, o których mowa w art. 148 pkt 2.

§ 4. Procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych mogą być objęte towary, które spełniają następujące warunki:

1) są własnością osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą,

2) nie są towarami podlegającymi odprawie czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub które będąc takimi towarami nie spełniają warunków do objęcia ich procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych.”;

29) w art. 147 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, na wniosek osoby zainteresowanej i we właściwych granicach, przedłużyć terminy, o których mowa w § 1 i 2, w celu umożliwienia wykorzystania towaru zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na stosowanie procedury.”;

30) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb, warunki i terminy stosowania procedury odprawy czasowej,

2) towary, które mogą być przedmiotem odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,

3) towary, które nie mogą być przedmiotem odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych.

Rozporządzenie powinno w szczególności określać dla poszczególnych katego-

rii towarowych warunki i terminy stosowania procedury odprawy czasowej, umożliwiające właściwe wykorzystanie towaru w czasie stosowania tej procedury.”;

31) w art. 149:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kwota należności celnych przywozowych za towary objęte procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych wynosi za każdy rozpoczęty miesiąc stosowania tej procedury 3% kwoty, która miałyby być uiszczona za te towary, gdyby zostały dopuszczone do obrotu w dniu, w którym zostały objęte procedurą odprawy czasowej, z zastrzeżeniem § 2a.

§ 2. Kwota należności, o której mowa w § 1, jest płatna z góry za każdy miesiąc, w terminie, o którym mowa w art. 231 § 1 pkt 1, licznym od początku każdego miesiąca stosowania procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Łączna kwota należności celnych przywozowych pobrana w okresie stosowania procedury odprawy celnej czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych nie może być wyższa od kwoty, którą należałoby uiścić, gdyby towary zostały dopuszczone do obrotu w dniu, w którym zostały objęte tą procedurą.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli przeniesienie, o którym mowa w § 3, jest dokonywane z częściowym zwolnieniem dla obu osób uprawnionych do korzystania z tej procedury w tym samym miesiącu, posiadacz pierwotnego pozwolenia będzie zobowiązany do zapłacenia kwoty należności celnych przywozowych za cały ten miesiąc.”;

32) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. § 1. W razie powstania długu celnego w stosunku do towarów przywożonych kwota takiego długu będzie obliczana według elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich procedurą odprawy czasowej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 2. Jeżeli z powodu innego niż objęcie towarów procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych powstanie dług celny w stosunku do towarów objętych procedurą odprawy czasowej, kwota takiego długu

będzie równa różnicy między kwotą należności określoną z zastosowaniem § 1 a kwotą pobraną na podstawie art. 149.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, towary podlegające odprawie czasowej, w stosunku do których dług celny będzie obliczany na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla tych towarów w chwili określonej w art. 222 § 1—3, uwzględniając w szczególności cel przywozu towarów, w tym przywóz towarów z zamiarem ewentualnej ich sprzedaży.”;

33) w art. 154:

a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeżeli możliwe będzie ustalenie, że towary wywożone czasowo wejdą w skład produktów kompensacyjnych, z zastrzeżeniem § 3.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli charakter procesu uszlachetniania uniemożliwia ustalenie, że towary wywożone czasowo wejdą w skład produktów kompensacyjnych, organ celny może, na podstawie odpowiednio uzasadnionego wniosku, udzielić pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego, w wypadku gdy będzie można ustalić, że towary użyte w procesach uszlachetniania posiadają taką samą klasyfikację towarową w taryfie celnej, tę samą jakość handlową oraz te same parametry techniczne, jak towary wywożone czasowo.”;

34) w art. 155 uchyla się § 2;

35) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Art. 157. § 1. Całkowite lub częściowe zwolnienie od należności celnych przywozowych polega na odliczeniu od kwoty należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu kwoty należności celnych przywozowych, która miała by zastosowanie w tym samym dniu do towarów wywiezionych czasowo, jak gdyby były one przywożone na polski obszar celny z kraju, gdzie zostały poddane procesowi uszlachetniania.

§ 2. Kwota, którą należy odliczyć zgodnie z § 1, jest obliczana w oparciu o ilość i rodzaj towarów z dnia przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich procedurą uszlachetniania biernego oraz na podstawie innych elementów

kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu produktów kompensacyjnych.

§ 2a. Wartość towarów wywożonych czasowo uwzględnia się przy ustalaniu wartości celnej produktów kompensacyjnych zgodnie z art. 30 § 1 pkt 2 lit. a) lub jeżeli wartość nie może zostać ustalona w ten sposób, jest ona ustalana jako różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych a kosztami uszlachetnienia biernego.

§ 2b. Jeżeli towary wywożone czasowo zostały, przed ich objęciem procedurą uszlachetniania biernego, dopuszczone do obrotu z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie, wielkość odejmowanej kwoty jest równa kwocie należności celnych przywozowych faktycznie pobranych w momencie obejmowania procedurą dopuszczenia do obrotu, tak długo jak obowiązują warunki ustalone dla zastosowania takiej stawki.

§ 2c. Jeżeli towary wywożone czasowo mogłyby korzystać w chwili dopuszczenia ich do obrotu z obniżonej lub zerowej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie, stawka taka jest uwzględniana, w wypadku gdy towary te zostały poddane czynnościom zgodnym z takim przeznaczeniem w kraju, w którym zostało dokonane uszlachetnianie lub ostatni proces uszlachetniania.

§ 2d. Jeżeli produkty kompensacyjne są objęte preferencyjną lub obniżoną stawką celną, to przy obliczaniu kwoty należności celnych przywozowych, która powinna być odliczona zgodnie z § 1, stosuje się odpowiednio stawkę celną preferencyjną lub obniżoną, gdy taka istnieje.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania obliczeń, o których mowa w § 1—2d, biorąc pod uwagę w szczególności koszty, które wlicza się do kosztów uszlachetniania biernego, oraz koszty, które nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty do odliczenia.”;

36) art. 158 otrzymuje brzmienie:

„Art. 158. § 1. Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo i jeżeli naprawa jest dokonywana odpłatnie, to częściowo

we zwolnienie od należności celnych przywózowych polega na obliczeniu kwoty należności, jaka byłaby zastosowana na podstawie elementów kalkulacyjnych dotyczących produktów kompensacyjnych w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu tych produktów.

§ 2. Podstawą do obliczenia należności celnych przywózowych od towarów, o których mowa w § 1, jest wartość celna równa kwocie kosztów naprawy, pod warunkiem, że koszty te stanowią jedyne świadczenie osoby posiadającej pozwolenie oraz że na wysokość kosztów nie miały wpływu powiązania tej osoby z osobą dokonującą naprawy.

§ 3. Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo, to w wypadku ich dopuszczenia do obrotu podlegają one całkowitemu zwolnieniu od należności celnych przywózowych, o ile naprawa jest wykonaniem zobowiązania gwarancyjnego lub została przeprowadzona ze względu na istnienie wady fabrycznej oraz została dokonana nieodpłatnie.

§ 4. Przepisu § 3 nie stosuje się, jeżeli w chwili obejmowania towarów po raz pierwszy procedurą dopuszczenia do obrotu wartość celna towarów została ustalona z uwzględnieniem ich wadliwości.”;

37) po art. 158 dodaje się art. 158¹ w brzmieniu:

„Art. 158¹. § 1. Organ celny może, na wniosek osoby ubiegającej się o udzielenie pozwolenia lub posiadającej pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego, wyrazić zgodę na stosowanie średniej stawki celnej, jaka będzie miała zastosowanie do procesu uszlachetniania.

§ 2. Średnia stawka celna, o której mowa w § 1, może być stosowana, jeżeli:

- 1) proces uszlachetniania nie polega na naprawie towarów wywożonych czasowo,
- 2) proces uszlachetniania charakteryzuje się stałymi warunkami technologicznymi,
- 3) częstotliwość dokonywania procesów uszlachetniania uzasadnia stosowanie średniej stawki celnej.

§ 3. Średnia stawka celna, o której mowa w § 1, jest obliczana na okres nieprzekraczający 12 miesięcy (okres rozliczeniowy), z uwzględnieniem:

- 1) spodziewanej wysokości należności celnych przywózowych za produkty kompensacyjne powrotnie przywożone w tym okresie oraz kosztów uszlachetniania biernego spodziewanych w tym samym okresie lub
- 2) danych dotyczących należności celnych przywózowych, uiszczonych za takie same produkty kompensacyjne, uzyskane w takich samych procesach uszlachetniania i dopuszczone do obrotu w okresie do 6 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o stosowanie średniej stawki celnej, oraz poniesionych w tym okresie kosztów uszlachetniania biernego.

§ 4. Średnią stawkę celną stanowi wyrażony w procentach stosunek należności celnych przywózowych do kosztów uszlachetniania biernego, ustalonych zgodnie z § 3.

§ 5. Średnią stawkę celną, obliczoną z zastosowaniem § 3 i 4, zaokrągla się do pełnych punktów procentowych w ten sposób, że część dziesiętną poniżej 0,5 pomija się, a część dziesiętną wynoszącą 0,5 i więcej podnosi się do pełnych punktów procentowych. Stawkę zaokrągloną w ten sposób podwyższa się o jeden punkt procentowy.

§ 6. W okresie rozliczeniowym podstawą do obliczenia należności celnych przywózowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu z zastosowaniem średniej stawki celnej jest wartość celna równa poniesionym kosztom uszlachetniania biernego.

§ 7. Na koniec każdego okresu rozliczeniowego organ celny dokonuje, stosownie do art. 157, ostatecznego obliczenia kwoty należności celnych przywózowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu w danym okresie rozliczeniowym. Art. 229 § 1 i 2 oraz art. 246 stosuje się odpowiednio.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy

sposób obliczania i stosowania średniej stawki celnej, uwzględniając potrzebę ułatwienia obliczania całkowitego lub częściowego zwolnienia od należności celnych przywozowych, przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesów budżetu państwa.”;

38) w art. 160 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organ celny uznaje towar nowy za produkt zamienny, jeżeli został on wydany nieodpłatnie ze względu na zobowiązania gwarancyjne lub w związku z istnieniem wady fabrycznej.”;

39) w art. 162 uchyla się § 3;

40) w art. 190¹⁴ w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) za strefę nadgraniczną — uważa się obszar przylegający po obydwu stronach granicy Rzeczypospolitej Polskiej o szerokości 15 kilometrów oraz cały obszar gmin lub innych podstawowych jednostek podziału terytorialnego, których chociażby część położona jest w tym obszarze.”;

41) w art. 190¹⁷ w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) substancje lecznicze pochodzenia ludzkiego, a w szczególności krew, osocze i inne preparaty krwiopochodne, preparaty czynników krzepnięcia, albumina i immunoglobuliny,”;

42) w art. 190³⁷:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zwolnione od cła są paliwa przewożone w standardowych zbiornikach:

- 1) pojazdów samochodowych przeznaczonych do działalności gospodarczej — nie więcej niż 200 litrów na pojazd,
- 2) przeznaczonych do działalności gospodarczej naczep lub przyczep, wyposażonych w układy chłodzenia — w ilości określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w § 7.”,

b) w § 4 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) montowany na stałe przez producenta we wszystkich naczepach lub przyczepach i który pozwala na bezpośrednio wykorzystanie paliwa do funkcjonowania będącego ich wyposażeniem układu chłodzenia, lub”,

c) dodaje się § 7 w brzmieniu:

„§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ilość paliwa podlegającego zwolnieniu od cła, o którym mowa w § 2 pkt 2. Określając ilość paliwa, należy uwzględnić uzasadnioną potrzebę zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania układu chłodzenia oraz konieczność ochrony interesów krajowych producentów paliw, z zastrzeżeniem,

iż maksymalna ilość paliwa nie może przekroczyć określonej w § 2 pkt 1.”;

43) w art. 190⁴³ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zwolnienia, o których mowa w § 1, mogą być wprowadzone na okres nie dłuższy niż do czasu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.”;

44) w art. 191:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Towary powracające są to towary, które przed wyprowadzeniem poza polski obszar celny były towarami krajowymi i w terminie 3 lat od dnia ich wyprowadzenia są powrotnie wprowadzane i dopuszczane do obrotu na polskim obszarze celnym. Towary powracające zwalnia się od należności celnych przywozowych na wniosek osoby zainteresowanej.”,

b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Jeżeli towary, o których mowa w § 3, nie zostaną przeznaczone do tego samego celu, kwota należności celnych przywozowych, którym podlegają, zostanie pomniejszona o kwotę pobraną przy pierwotnym dopuszczeniu do obrotu. Jeżeli pierwotna kwota jest wyższa od kwoty należnej przy dopuszczeniu do obrotu towarów powracających, różnica nie podlega zwrotowi.

§ 5. Nie stosuje się zwolnień od należności celnych przywozowych przewidzianych w § 1 wobec towarów wywiezionych poza polski obszar celny w ramach procedury uszlachetniania biernego, chyba że towary te pozostają nadal w stanie, w którym zostały wywiezione.”,

c) § 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„§ 7. Zakaz stosowania zwolnień od należności celnych przywozowych, o którym mowa w § 6, nie ma zastosowania, jeśli udzielone preferencje zostały cofnięte lub wypłacone kwoty wynikające z preferencji zostały zwrócone.

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, preferencyjne środki związane z wywozem towarów, do których stosuje się zakaz zwolnienia od należności celnych przywozowych określony w § 6. Określając wypadki, w których przepis § 6 nie ma zastosowania, należy uwzględnić w szczególności sytuację, w której ta sama osoba dokonuje powrotnego przywozu towaru.”;

45) w art. 222 § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. W wypadku przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wyni-

kającej z tego długu, organ celny pobiera odsetki wyrównawcze, liczone przy zastosowaniu stawki określonej w przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych. Przepis art. 277 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób naliczania odsetek wyrównawczych, biorąc pod uwagę okoliczności przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu,
- 2) wypadki, w których mimo przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu nie pobiera się odsetek wyrównawczych ze względu na rodzaj towaru w stosunku do którego powstał dług celny, sposób powstania tego długu lub zabezpieczenia kwoty z niego wynikającej oraz minimalną wysokość odsetek wyrównawczych, podlegających poborowi.”;

46) art. 225 otrzymuje brzmienie:

„Art. 225. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których nie powstaje dług celny:

- 1) mimo wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 211 § 1, art. 213 § 1, art. 219 § 1 i art. 224,
- 2) z uwagi na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 212 § 4.

Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględnić wypadki, w których niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków przewidzianych w przepisach prawa celnego nie było spowodowane rażącym niedbalstwem osoby zobowiązanej.”;

47) w art. 226 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ celny anuluje zarejestrowaną kwotę należności, o której dłużnik nie został powiadomiony przed upływem terminów, o których mowa w art. 230 § 4 i 4a, z zastrzeżeniem art. 230 § 5 i 6.”;

48) w art. 227:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kwota należności powinna zostać zarejestrowana niezwłocznie po jej obliczeniu i nie później niż w ciągu 2 dni, licząc od dnia, w którym towar został zwolniony, jeżeli dług celny powstaje w wyniku:

- 1) objęcia towaru inną procedurą celną niż odprawa czasowa z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,

2) innych czynności mających ten sam skutek prawny, co objęcie towaru procedurami celnymi określonymi w pkt 1.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli powstaje dług celny w wypadkach innych niż te, o których mowa w § 1 i 2, zarejestrowanie kwoty należności następuje w ciągu 2 dni, licząc od dnia, w którym organ celny miał możliwość obliczyć kwotę tych należności oraz określić dłużnika.”;

49) w art. 229:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli kwota należności nie została zarejestrowana w terminie określonym w art. 227 i 228 lub jeżeli została zarejestrowana kwota niższa od prawnie należnej, to zarejestrowanie kwoty należności lub kwoty uzupełniającej zostanie dokonane w terminie nie dłuższym niż 2 dni (zarejestrowanie retrospektywne).”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zarejestrowania retrospektywne nie dokonuje się w wypadkach:

- 1) o których mowa w art. 226 § 2—4,
- 2) gdy kwota podlegająca zarejestrowaniu nie przekracza równowartości 10 euro,
- 3) gdy kwota należności prawnie należnych nie została zarejestrowana na skutek błędu organu celnego, pod warunkiem że błąd ten nie mógł zostać w żaden sposób wykryty przez dłużnika działającego w dobrej wierze i przestrzegającego przepisów dotyczących zgłoszenia celnego.”;

50) w art. 230 § 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„§ 5. Bieg terminów, o których mowa w § 4 i 4a, ulega zawieszeniu z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub wniesienia skargi do sądu administracyjnego,
- 2) zawieszenia postępowania w sprawie celnej,
- 3) wniesienia odwołania od decyzji w sprawie długu celnego.

§ 6. Terminy, o których mowa w § 4 i 4a, biegną dalej z dniem:

- 1) prawomocnego zakończenia postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe albo doręczenia organowi celnemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem,
- 2) podjęcia zawieszono postępowania w sprawie celnej,

3) doręczenia rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu odwoławczym.”;

51) w art. 233:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli kwota należności dotyczy towarów zgłoszonych do procedury celnej nakładającej obowiązek uiszczenia należności, organ celny może, na wniosek dłużnika spełniającego wymogi określone w art. 197 § 2a pkt 1—4, odroczyć termin płatności tej kwoty, jeżeli zostało złożone zabezpieczenie.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o odroczenie płatności, dokumenty, które należy do niego dołączyć, oraz termin, w którym wniosek może zostać złożony,
- 2) szczegółowe warunki i tryb postępowania przy odraczaniu płatności należności — z uwzględnieniem szczegółowych wymogów, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o odroczenie płatności, oraz obowiązujących terminów uiszczenia kwot należności i odraczania płatności.”;

52) uchyla się art. 234;

53) w art. 236 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jeżeli odroczenie płatności jest dokonywane zgodnie z art. 235 pkt 1, termin ten liczy się od dnia następującego po dniu, w którym kwota należności została zarejestrowana przez organ celny; w wypadku zastosowania art. 228 termin 30 dni zostaje skrócony o liczbę dni odpowiadającą okresowi przekraczającemu termin 2 dni przeznaczonych na zarejestrowanie kwoty należności.”;

54) art. 237 otrzymuje brzmienie:

„Art. 237. § 1. Organ celny może udzielić dłużnikowi, spełniającemu wymogi określone w art. 197 § 2a pkt 1—3, ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności. Ułatwieniem płatniczym innym niż odroczenie płatności może być w szczególności rozłożenie spłaty całości lub części kwoty należności na raty.

§ 2. Udzielenie ułatwień, o których mowa w § 1:

- 1) jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia; jednakże, gdy złożenie zabezpieczenia mogłoby spowodować, ze względu na sytuację dłużnika, poważne trudności natury gospodarczej lub społecznej,

można odstąpić od wymogu jego złożenia,

- 2) uprawnia do poboru, przy odpowiednim zastosowaniu art. 233 § 2, opłaty prolongacyjnej od kwot należności; jeżeli uiszczenie tej opłaty może spowodować, ze względu na sytuację dłużnika, poważne trudności natury gospodarczej lub społecznej, organ celny może odstąpić od jej poboru.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o udzielenie ułatwienia płatniczego innego niż odroczenie płatności, dokumenty, które należy do niego dołączyć, oraz termin, w którym wniosek może zostać złożony,
- 2) szczegółowe warunki i tryb postępowania przy udzielaniu ułatwień płatniczych, o których mowa w § 1,
- 3) maksymalną wysokość kwoty podlegającej ułatwieniom płatniczym,
- 4) maksymalny okres, na jaki ułatwienia płatnicze mogą być udzielone,
- 5) częstotliwość, z jaką ułatwienia płatnicze mogą być udzielone na rzecz jednego dłużnika,
- 6) sposób wyliczenia opłaty prolongacyjnej od kwoty udzielanego ułatwienia płatniczego — z uwzględnieniem szczegółowych wymogów, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o udzielenie ułatwienia płatniczego innego niż odroczenie płatności, oraz obowiązujących terminów uiszczenia kwot należności.”;

55) w art. 242 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W wypadkach powstania długu celnego, o których mowa w art. 210—213 oraz art. 218 i 219, pobiera się odsetki liczone od dnia powstania długu, w wysokości określonej w przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych. Przepis art. 277 stosuje się odpowiednio.”;

56) art. 246 otrzymuje brzmienie:

„Art. 246. § 1. Należności celne są umarzone, jeżeli w chwili zarejestrowania kwota należności nie była prawnie należna lub gdy kwota ta została zarejestrowana pomimo zaistnienia wypadków określonych w art. 229 § 3.

§ 2. Należności celne są zwracane, jeżeli w chwili uiszczenia kwota tych należności nie była prawnie należna lub gdy kwota ta została zarejestrowana pomimo zaistnienia wypadków określonych w art. 229 § 3.

§ 3. Należności celne nie podlegają zwrotowi ani umorzeniu, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do zapłacenia lub zarejestrowania kwoty prawnie nienależnej, są wynikiem świadomego działania osoby zainteresowanej.

§ 4. Należności celne są zwracane lub umarzane na wniosek dłużnika złożony przed upływem 3 lat, licząc od dnia jego powiadomienia o tych należnościach.

§ 5. Organ celny dokona zwrotu lub umorzenia z urzędu, gdy stwierdzi przed upływem 3 lat od powiadomienia dłużnika, że zachodzą okoliczności uzasadniające zwrot lub umorzenie.

§ 6. Termin, o którym mowa w § 4, może ulec przedłużeniu, jeżeli dłużnik udowodni, że niezłożenie wniosku przed upływem 3 lat od dnia powiadomienia go o tych należnościach było spowodowane nieprzewidywanymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.”;

57) art. 247 otrzymuje brzmienie:

„Art. 247. Należności celne podlegają zwrotowi, jeżeli po ich uiszczeniu unieważniono zgłoszenie celne na wniosek osoby zainteresowanej.”;

58) art. 248 otrzymuje brzmienie:

„Art. 248. § 1. Należności celne mogą zostać zwrócone lub umorzone również po ustaleniu, że zarejestrowana kwota tych należności dotyczy towarów objętych procedurą celną i nieprzyjętych przez osobę wprowadzającą ze względu na to, że w chwili, o której mowa w art. 69, towary były wadliwe lub niezgodne z warunkami kontraktu, w wyniku którego dokonano przywozu tych towarów. Nie uznaje się za towary wadliwe towarów uszkodzonych po ich zwolnieniu.

§ 2. Zwrot lub umorzenie należności celnych od towarów, o których mowa w § 1, są dopuszczalne, gdy:

1) towary nie zostały użyte, chyba że wstępne ich użycie okazało się konieczne do stwierdzenia ich wa-

dliwości lub niezgodności z warunkami kontraktu oraz

2) towary zostały wywiezione poza polski obszar celny.

§ 3. Na wniosek osoby zainteresowanej organ celny może zezwolić na zniszczenie towarów, objęcie ich w celu powrotnego wywozu procedurą tranzytu, objęcie procedurą składu celnego lub umieszczenie ich w wolnym obszarze celnym, zamiast ich wywozu. W celu otrzymania jednego z przewidzianych wyżej przeznaczeń celnych towary są uważane za towary niekrajowe.

§ 4. Należności celne nie są zwracane lub umarzane w odniesieniu do towarów, które przed ich zgłoszeniem o dopuszczenie ich do obrotu zostały objęte procedurą odprawy czasowej w celu przeprowadzenia prób, chyba że wykazano, iż fakt ich wadliwości lub niezgodności z warunkami kontraktu nie mógł zostać ujawniony podczas tych prób.

§ 5. Należności celne są zwracane lub umarzane, w wypadkach określonych w § 1, na pisemny wniosek dłużnika złożony przed upływem roku, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o tych należnościach.

§ 6. Termin, o którym mowa w § 5, może ulec przedłużeniu, jeżeli dłużnik udowodni, że niezłożenie wniosku przed upływem roku od dnia powiadomienia go o tych należnościach było spowodowane nieprzewidywanymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.”;

59) w art. 250 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w § 1, należności celne podlegają zwrotowi w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia doręczenia decyzji orzekającej ich zwrot.”;

60) w art. 252 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne wypadki, w których należności celne są zwracane lub umarzane, tryb i warunki dokonywania zwrotu lub umorzenia oraz termin, w którym może być złożony wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych. Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać zapewnienie zachowania tożsamości towaru oraz umożliwić dochowanie przez organ celny terminu na dokonanie zwrotu lub umorzenia należności celnych.”;

61) po art. 252 dodaje się art. 252¹ w brzmieniu:

„Art. 252¹. Organem celnym właściwym do rozstrzygnięcia w pierwszej instancji w sprawach uregulowanych przepisami niniejszego działu jest dyrektor izby celnej.”;

62) w art. 253 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przedstawicielem bezpośrednim osoby może być wyłącznie pracownik tej osoby, agencja celna, adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy.”;

63) w art. 254 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przedstawiciel dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis upoważnienia. Adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu upoważnienia. Osoba prowadząca agencję celną może uwierzytelnić odpis upoważnienia udzielonego agencji celnej.”;

64) w art. 262¹ § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. W wypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez dyrektora izby celnej, z zastrzeżeniem art. 278 § 3, odwołanie od tej decyzji rozpatruje ten sam organ celny.

§ 2. Pracownik lub funkcjonariusz celny, który brał udział w wydaniu decyzji, której dotyczy odwołanie, podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu odwoławczym i wydaniu decyzji w tym postępowaniu.”;

65) po art. 266 dodaje się art. 266¹ w brzmieniu:

„Art. 266¹. § 1. Postępowanie zawiesza się w wypadku, gdy organ celny w jego toku wystąpił z wnioskiem o pomoc prawną do organu celnego państwa obcego lub innego uprawnionego podmiotu państwa obcego.

§ 2. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania służy zażalenie.”;

66) po art. 270 dodaje się art. 270¹ w brzmieniu:

„Art. 270¹. § 1. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ celny odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

§ 2. Przed odebraniem oświadczenia organ celny uprzedza stronę o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

67) w art. 276:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Z zastrzeżeniem § 2 i 2a, opłaty manipulacyjne dodatkowe powinny być określone w kwocie odpowiadającej podejmowanym czynnościom i nie mogą być wymierzone w kwocie wyższej niż 40% wartości celnej towaru.

§ 2. Jeżeli po przedstawieniu towaru wprowadzonego na polski obszar celny organ celny wykaze nadwyżkę towaru ujawnionego w wyniku rewizji celnej w stosunku do przedstawionego, to od osoby, o której mowa w art. 39, pobiera się opłatę manipulacyjną dodatkową w wysokości wartości celnej towaru odpowiadającej nadwyżce.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Jeżeli po zgłoszeniu towaru wyprawdzonego z polskiego obszaru celnego, organ celny wykaze w wyniku rewizji celnej mniej towaru w stosunku do ilości zadeklarowanej w zgłoszeniu celnym, to od osoby wyprawdającej towar z polskiego obszaru celnego pobiera się opłatę manipulacyjną dodatkową w wysokości wartości towaru odpowiadającej różnicy.”;

68) w art. 277:

a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,

b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W sprawach zwrotów lub umorzeń opłat przepisy art. 246, art. 249—251 oraz art. 252¹ stosuje się odpowiednio.”;

69) w art. 277¹ dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oraz tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w § 2, uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.”;

70) w art. 277¹⁰ dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.”;

71) w art. 277¹⁶:

a) w § 1 dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:

„10) przedstawić na żądanie organu celnego urzędowe tłumaczenie na język polski dokumentów, mających znaczenie dla kontroli celnej, sporządzonych w języku obcym,

11) zapewnić warunki do pracy, w tym, w miarę możliwości, samodzielne pomieszczenie

i miejsce do przechowywania dokumentów.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Obowiązki określone w § 1, z wyjątkiem obowiązków wskazanych w pkt 4 i 8, kontrolowany powinien wykonać nieodpłatnie.”;

72) po art. 277¹⁸ dodaje się art. 277^{18a} w brzmieniu:

„Art. 277^{18a}. § 1. W sprawach nieuregulowanych w tytule IXa ustawy stosuje się odpowiednio art. 270¹ tej ustawy oraz przepisy rozdziałów 2, 5, 6, 10, 11, 14, 16, 22 i 23 działu IV ustawy — Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 182—184 i art. 190.

§ 2. W kwestiach powiadomienia o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub oględzin stosuje się odpowiednio art. 289 ustawy — Ordynacja podatkowa.”;

73) w art. 282 dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

„§ 4. Stanowiska, które wiążą się z podporządkowaniem służbowym funkcjonariuszy celnych lub pracowników, w szczególności stanowiska: kierownika zmiany, referatu, oddziału oraz naczelnika wydziału w izbie celnej są stanowiskami kierowniczymi w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.

§ 5. Do obsadzania i zwalniania stanowisk, o których mowa w § 4, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące powoływania i odwoływania zastępcy naczelnika urzędu celnego.”;

74) w art. 288 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, warunki i tryb postępowania przy wyznaczeniu lub uznawaniu oraz znoszeniu przez organ celny tych miejsc, okres, na jaki mogą zostać przez organ celny uznane lub wyznaczone te miejsca, wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tych miejscach, oraz rodzaj towarów, którym może zostać nadane przeznaczenie celne w tych miejscach. Rozporządzenie powinno uwzględniać właściwość urzędów celnych do dokonywania czynności określonych przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, a w zakresie wymogów, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane — konieczność skutecznego sprawowania dozoru celnego.”;

75) w art. 76 w § 2, w art. 137, w art. 151 w § 1, w art. 152 w pkt 1 i 2, w art. 156 w § 1 i 2, w art. 174 w § 2 w pkt 2, w art. 192 w § 1, w art. 193 w § 2 oraz w art. 209 w § 1 w pkt 2 użyty w różnych przypadkach wyraz „cto” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „należności celne przywozowe”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 w ust. 1 po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) wniesienia aktu oskarżenia o umyślne popełnienie przestępstwa, ściganego z oskarżenia publicznego,

8b) tymczasowego aresztowania,”;

2) w art. 61:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Funkcjonariusza celnego, na jego wniosek, przywraca się do służby w wypadku:

1) uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu — jeżeli zwolnienie ze służby nastąpiło na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 8a,

2) umorzenia postępowania karnego lub uniewinnienia prawomocnym wyrokiem sądu — jeżeli zwolnienie ze służby nastąpiło na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 8b.”,

c) uchyla się ust. 3;

3) w art. 67 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Jeżeli okoliczności naruszenia przez funkcjonariusza celnego obowiązków służbowych nie budzą wątpliwości, postępowanie dyscyplinarne może zostać wszczęte i toczyć się w trybie przyspieszonym.

7. W wypadku, o którym mowa w ust. 6, postępowanie dyscyplinarne przyspieszone wszczynają się bez przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego.”;

4) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania postępowania wyjaśniającego, dyscyplinarnego, dyscyplinarnego przyspieszonego oraz sposób wykonania kar dyscyplinarnych.”.

Art. 3. 1. Postępowania wszczęte i niezakończone ostatecznie przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych ostatecznie przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy, dotyczących uznania zgłoszenia celnego za nieprawidłowe, zwrotów lub umorzeń określonych przepisami działu V tytułu VII ustawy zmienianej w art. 1 oraz wyznaczenia lub uznania miejsca, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Decyzje o wyznaczeniu lub uznaniu miejsca, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego, wydane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 288 § 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Jeżeli uznanie miejsca nastąpiło w pozwoleniu na stosowanie procedury uproszczonej, o której mowa

w art. 80 § 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 1, decyzja o uznaniu miejsca zachowuje ważność do czasu utraty ważności tego pozwolenia.

Art. 4. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie przepisów upoważniających ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny, zmienionych niniejszą ustawą, zachowują moc do czasu wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie przepisów upoważniających w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, o ile nie są z nią sprzeczne.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 74, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*